

Forslag til

Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser, lov om fremme af energibesparelser i bygninger og lov om varmeforsyning¹
(Bemyndigelse til at supplere og gennemføre EU-regler til fremme af vedvarende energi, herunder bemyndigelse til at fastsætte regler om fravigelse fra visse miljø- og naturbeskyttelsesregler)

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. nr. 1791 af 2. september 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 804 af 7. juni 2022, § 1 i lov nr. 328 af 28. marts 2023 og senest ved § 1 i lov nr. 608 af 31. maj 2023, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2413/EU af 18. oktober 2023, EU-Tidende, L af 18. oktober 2023«

2. I § 2, *stk. 2*, indsættes før »vedvarende energikilder«: »vedvarende energi og« og efter »geotermisk energi,«: »osmotisk energi,«

3. I § 3 indsættes som *stk. 3-6*:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter forhandling med vedkommende ministre regler på deres ressortområder med henblik på at gennemføre, supplere eller anvende EU-regler til fremme af energi fra vedvarende energikilder, herunder regler om tilladelsesprocessen for anlæg til vedvarende energi, udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og særlige infrastrukturområder til net- og lagringsprojekter.

¹ »Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2413/EU af 18. oktober 2023, EU-Tidende, L af 18. oktober 2023, side«

UDKAST

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med vedkommende ministre fravige regler på deres ressortområde, der implementerer og supplerer EU-retsakter på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, med henblik på at gennemføre EU-regler til fremme af energi fra vedvarende energikilder.

Stk. 5. Vedkommende minister fastsætter efter forhandling med klima-energi- og forsyningsministeren regler om tilladelsesproceduren for alle relevante administrative tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi herunder regler om tilladelsesprocedurens startdato, tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt. Regler udstedt i medfør af 1. pkt. kan fravige regler på vedkommende ministers område.

Stk. 6. Vedkommende minister kan efter forhandling med klima-energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og om særlige infrastrukturområder til net- og lagringsprojekter på land.«

4. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter nr. 8 som nye numre:

»9) Områder til fremskyndelse af vedvarende energi: en bestemt lokalitet eller et bestemt område, enten land-, hav- eller indlandsvandområde, som en medlemsstat har udpeget som særlig egnet til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.

10) Osmotisk energi: Energi produceret ved forskellen i saltkoncentration mellem to væsker, såsom fersk- og saltvand.«

Nr. 9-10 bliver herefter nr. 11-12.

5. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter nr. 10, der bliver nummer 12, som nyt nummer:

»13) Solenergiudstyr: Udstyr, der omdanner energi fra solen til termisk eller elektrisk energi, navnlig solvarme- og solcelleudstyr.«

Nr. 11-15 bliver herefter nr. 14-18.

§ 2

I lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 2167 af 29. november 2021, som ændret senest ved §

UDKAST

I lov nr. 881 af 12. maj 2021 og § 2 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 16, ophæves, og i stedet indsættes:

»16) Vedvarende energi og vedvarende energikilder: Vedvarende energi og vedvarende energikilder, som defineret i lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 3

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1300 af 3. september 2020, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 882 af 12. maj 2021 og § 9 i lov nr. 883 af 12. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»I denne lov forstås ved energi fra vedvarende energikilder energi, som defineret i lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 4

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 2068 af 16. november, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 og § 3 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 1 a, nr. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»3) Vedvarende energi eller energi fra vedvarende energikilder: Energi, der fremstilles ved anvendelse af vedvarende energikilder som defineret i lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 5

Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Bemyndigelse til fastsættelse af regler om fremme af vedvarende energi

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Forholdet til gældende EU-ret

2.1.3. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser

2.1.4. Den foreslåede ordning

2.2. Fastsættelse af regler om tilladelsesproceduren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.3. Bemyndigelse til vedkommende minister til at fastsætte regler om områder til fremskyndelse af vedvarende energi og om særlige infrastrukturområder

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser

2.3.3. Den foreslåede ordning

2.4. Definitioner

2.4.1. Gældende ret

UDKAST

2.4.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser

2.4.3. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets overordnede formål er at understøtte og fremskynde udbygningen af vedvarende energi til opfyldelse af det nationale bidrag til Unionens 2030-mål for vedvarende energi og de nationale målsætninger om 70 pct. CO₂-reduktion i 2030 og videre mod klimaneutralitet senest i 2050.

Den generelle situation, som Ruslands invasion af Ukraine har skabt, og virkningerne af covid-19-pandemien har ført til en stigning i energipriserne i Danmark og resten af den Europæiske Union. Dette har understreget behovet for at fremskynde energieffektiviteten og øge anvendelsen af vedvarende energi. For at nå det langsigtede mål om et energisystem, der er uafhængigt af tredjelande, fokuserer EU på at fremskynde den grønne omstilling og sikre en emissionsreducerende energipolitik, der mindsker afhængigheden af importerede fossile brændstoffer og fremmer rimelige og overkommelige priser for EU's borgere og virksomheder i alle økonomiske sektorer.

EU vedtog den 18. oktober 2023 en ændring af VE-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 – herefter VEIII-direktivet). Ændringen indeholder et nyt mål for Unionens andel af vedvarende energi, som blandt andet skal nås gennem en ny balance mellem miljø- og naturhensyn og hensynet til fremskyndelsen af vedvarende energi. Der indføres nye regler og nye tidsfrister for tilladelsesprocedurer, herunder for projekters miljøscreening, samt et krav om, at medlemsstaterne skal foretage en kortlægning, med henblik på at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi og områder til nødvendig net- og lagringsinfrastruktur. Disse regler skal implementeres med forskellige frister, hhv. den 1. juli 2024, 21. maj 2025 og den endelige udmøntning af bestemmelserne om udpegning af fremskyndelsesområder til vedvarende energi, skal være gennemført senest 21. februar 2026.

Rådet vedtog d. 22. december 2022 øjeblikkelige og midlertidige foranstaltninger med en nødforordning om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi, som efterfølgende er blevet ændret og forlænget (Rådets forordning nr. 2022/2577 af 22. december 2022 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi som ændret ved Rådets forordning om ændring af forordning 2022/2577 (2024/223) - herefter nødforordningen).

En hurtigere omstilling til grøn energi er vejen ud af både klima- og energikriserne. Det fremgår af præamblen til VEIII-direktivet, at langvarige administrative tilladelsesprocedurer, herunder kompleksiteten i og varigheden af vurderingen af miljøvirkninger, er en af de største hindringer for investeringer i projekter vedrørende vedvarende energi og den dertil knyttede infrastruktur. Et værktøj til at sikre en øget hastighed i omstillingen er en strømligning af tilladelsesprocesserne til etablering, repowering og drift af anlæg til produktion af vedvarende energi og nødvendig net- og lagringsinfrastruktur, inklusive kortere tidsfrister for projekters miljøscreening. Lovforslaget skal understøtte dette mål gennem bemyndigelsesbestemmelser således, at EU-retsakter om fremme af energi fra vedvarende energikilder vil kunne implementeres hurtigt, effektivt og smidigt. Derudover vurderes det, at lovforslaget kan støtte målene i Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 ”Vejen til en sund planet for alle - EU-handlingsplan: ”Mod nul forurening af vand, luft og jord”, da en effektiv omstilling til vedvarende energi forventes at bidrage til en reduktion af drivhusgasemissioner.

Lovforslaget indebærer, at der gives bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren, efter forhandling med vedkommende minister, til at fastsætte regler, der implementerer og supplerer EU-retsakter, herunder dele af VEIII-direktivet og nødforordningen, hvor reglerne skal fremme anvendelse og udbredelse af energi fra vedvarende energikilder på andre ressortområder. Bemyndigelsen forventes blandt andet anvendt til at fastsætte regler om tilladelsesprocesser og tidsfrister inden for og uden for særlige områder til vedvarende energi og netinfrastruktur, kortlægning og udpegning af sådanne områder og til at fastsætte supplerende regler for anvendelse af nødforordningen for fremskyndelse af udbygningen med vedvarende energi. Bemyndigelsen forventes også anvendt til at fastsætte regler, der supplerer, undtager og fraviger fra fem miljø- og naturdirektiver i overensstemmelse med VEIII-direktivet, jf. nedenfor under 2.1.2.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Bemyndigelseshjemmel til fastsættelse af regler om fremme af vedvarende energi

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 3, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1791 af 2. september 2021 med senere ændringer (herefter VE-loven), at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler eller træffer bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af VE-loven, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone.

UDKAST

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af § 2, stk. 2, og § 2 a i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023 med senere ændringer (herefter elforsyningsloven). § 2, stk. 2 og 2 a i elforsyningsloven finder fortsat anvendelse for forhold omfattet af elforsyningslovens anvendelsesområde.

Elforsyningslovens § 2 a blev indsat ved lov nr. 548 af 6. juni 2007, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, L 77 som fremsat, side 2641-2668. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at § 2 a var en udvidelse af den allerede eksisterende hjemmelsbeføjelse, så der blev indført hjemmel til at gennemføre EU-regler og internationale forpligtelser på miljø- og naturbeskyttelsesområdet. Det fremgår også, at § 2 a bl.a. skulle sikre, at beskyttelsesforanstaltninger efter habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne kunne implementeres i sektorlovgivningen for så vidt angår regulering på havet, hvor de statslige sektormyndigheder er ansvarlige for planlægningen.

Både VE-lovens § 3, stk. 2, og elforsyningslovens § 2 a giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelsen til administrativt at gennemføre EU-retsakter både i tilfælde af udstedelse af nye retsakter, ændring af eksisterende samt i tilfælde af, at der viser sig behov for yderligere regler for at gennemføre eksisterende retsakter. Derudover giver VE-lovens § 3, stk. 2, og elforsyningslovens § 2 a, klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om naturbeskyttelse på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Begge bestemmelser er begrænset til forhold, der er omfattet af hhv. VE-loven og elforsyningsloven. Hjemlen sikrer bl.a., at beskyttelsesforanstaltninger efter habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne kan implementeres i sektorlovgivningen for så vidt angår regulering på havet, hvor de statslige sektormyndigheder er ansvarlige for planlægningen.

Med hjemmel i VE-lovens § 3, stk. 2, og elforsyningslovens § 2 a, er naturbeskyttelsesdirektiverne for så vidt angår elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone således delvist gennemført i VE-lovens § 27 og bekendtgørelse nr. 308 af 14. juni 2023 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet for så vidt angår konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt dele af beskyttelsen af visse dyrearter. Naturbeskyttelsesdirektiverne, er som udgangspunkt gennemført i Miljøministeriets lovgivning, idet der for så vidt

UDKAST

angår konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt dele af beskyttelsen af visse dyrearter er fastsat lignende regler i forskellig sektorlovgivning.

Der henvises til afsnit 2.1.3 om Klima-, energi, og forsyningsministeriets overvejelser.

Elforsyningslovens § 11 a gennemfører artikel 16 om tilrettelæggelse af og hovedprincipper for tilladelsesproceduren for vedvarende energianlæg i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (herefter VEII-direktivet). I medfør af elforsyningslovens § 11 a, stk. 1, opretter eller udpeger klima-, energi- og forsyningsministeren et eller flere kontaktpunkter, der på anmodning fra opstillere vejleder om den administrative proces for ansøgning om og tildeling af tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg med henblik på produktion af energi fra vedvarende energikilder samt de aktiver, der er nødvendige for anlæggets tilslutning til nettet. Anlæg med henblik på produktion af energi fra vedvarende energikilder omfatter elproducerende VE-anlæg, herunder landvindmøller, solceller på land, vandkraftværker, saltkraftværker, elproducerende biogas, elproducerende geotermianlæg og elproducerende anlæg på havet (havvindmøller, bølgeanlæg og flydende solcelleanlæg).

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan derudover, jf. elforsyningslovens § 11 a, stk. 2, oprette, administrere og fastsætte krav til en hjemmeside, som bl.a. indeholder oplysninger om processen, jf. stk. 1.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med relevante ministre fastsætte nærmere regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser herfra, jf. elforsyningslovens § 11 a, stk. 3.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af elforsyningslovens § 11 a, stk. 4, fastsætte nærmere regler om et eller flere kontaktpunkter og krav efter denne lov til processen, jf. stk. 1.

I medfør af VE-lovens § 29 a, stk. 1, nr. 1 og 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen for ansøgninger om tilladelser efter lovens §§ 25 og 29 for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder. Sådanne regler kan omfatte påbegyndelse, varighed og undtagelser fra tidsfristerne (ansøgning om etablering og drift af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende ener-

UDKAST

gikilder, med tilhørende interne ledningsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone) og regler om at disse ansøgninger skal behandles samtidig med ansøgninger efter anden lovgivning, og undtagelser herfra.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i medfør af § 18 e i undergrundsloven hjemmel til fastsætte regler om, at ansøgninger om godkendelser efter lovens § 10, stk. 2 og 3, og § 28, stk. 1, angående elproducerende geotermianlæg skal afgøres inden for en af ministeren fastsat frist, og at sådanne ansøgninger skal behandles samtidig med andre ansøgninger om tilladelser og godkendelser efter anden lovgivning. Undergrundslovens § 2 a indeholder desuden bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre eller anvende EU-regler om forhold, der er omfattet af undergrundsloven, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på dansk søterritorium, i dansk eksklusiv økonomisk zone og på dansk kontinentalsokkelområde.

Bemyndigelsen i elforsyningslovens 11 a, VE-lovens § 29 a og § 18 e i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, (herefter undergrundsloven) er i dag implementeret i bekendtgørelse nr. 882 af 20. juni 2023 om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen (herefter kontaktpunktbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen har til formål at lette den administrative proces for opstillere af VE-anlæg ved bl.a. at udpege ét kontaktpunkt, som vejleder om den administrative proces, og ved at indføre en samlet tidsfrist for behandling af ansøgninger om tilladelser omfattet af tilladelsesprocessen, jf. bekendtgørelsens § 1. Den administrative proces omfatter hele forløbet og alle aspekter for ansøgning om og tildeling af alle tilladelser, og øvrige nødvendige procedurer for opstillere af VE-anlæg, jf. § 4, stk. 1, nr. 3, i kontaktpunktbekendtgørelsen. Den administrative proces dækker over flere aspekter end tilladelsesprocessen, som ikke omfatter planprocessen eller supplerende, specifikke tilladelser eller dispensationer, som kræves på baggrund af det specifikke projekts beliggenhed eller kontekst.

Tidsfristen for VE-tilladelsesprocessen gælder i dag kun for elproducerende VE-anlæg.

Bekendtgørelser på andre ressortområder indeholder regler om, at de ”er underlagt reglerne i kapitel 3 i bekendtgørelse om tidsfrister og kontaktpunkt for VE-tilladelser”. Det omfatter bl.a. § 12 i bekendtgørelse nr. 1083 af 8. august 2023 om godkendelse af listevirksomhed (herefter godkendelsesbekendtgørelsen), § 68 i bekendtgørelse nr. 1393 af 21. juni 2021 om

spildevand m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 (herefter spildevandsbekendtgørelsen), og § 11 a i bygningsreglementet.

Nødforordningen gælder direkte i dansk ret og indeholder bl.a. en definition af tilladelsesprocesser, begrænsninger på sagsbehandlingstid for sol på kunstige konstruktioner, repowering og varmepumper under 50 MW og en kategorisering af vedvarende energi som en væsentlig samfundsinteresse. Nødforordningen indeholder også en mulighed for under visse betingelser at undtage VE-, elnet-, og energilagingsprojekter fra krav om miljøkonsekvensvurdering og artsbeskyttelsesvurderinger i særlige områder udlagt til vedvarende energi og netinfrastruktur samt ændring i vurderingen af, om der findes alternative løsninger og fastsættelse af kompenserende foranstaltninger.

2.1.2. Forholdet til gældende EU-ret

Der gælder i dag en række bestemmelser om fremme af anvendelse af energi fra vedvarende energikilder i medfør af VE-direktivet. VEII-direktivet er i dag implementeret i dansk ret, og ændringer i medfør af VEIII-direktivet skal ligeledes implementeres. VEIII-direktivet indfører supplerende regler samt modifikationer til og undtagelser fra andre EU-direktiver på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, som kun gælder inden for VE-direktivets anvendelsesområde.

VE-direktivet

VEII-direktivets artikel 16 fastsætter krav til tilrettelæggelsen og varigheden af tilladelsesprocessen for anlæg til produktion af vedvarende energi. Tilladelsesprocessen omfatter relevante administrative tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg med henblik på produktion fra vedvarende energikilder, samt de aktiviteter, der er nødvendige for deres tilslutning til nettet. VEII-direktivet indeholder krav om udpegning af et eller flere kontaktpunkter, som skal vejlede ansøgeren om den administrative proces og stiller en procedure håndbog til rådighed. VEII-direktivet indeholder også frister for tilladelsesprocessen, som dog kun gælder for kraftværker, dvs. elproducerende VE-anlæg.

VE III-direktivet udgør et ændringsdirektiv til VE-direktivet. Ændringsdirektivet indfører en række nye krav, bl.a. vedr. tilladelsesprocessen for opstilling af vedvarende energianlæg og nødvendig net- og lagringsinfrastruktur, herunder nye og kortere tidsfrister for myndighedsbehandlingen. Disse krav gennemgås nedenfor. Direktivet udvider desuden anvendelsesområder for bestemmelser om tilrettelæggelse og hovedprincipper for tilladelsesproceduren, således at miljøvurderinger omfattes. Der indføres en række nye

UDKAST

tidsfrister for myndighedsbehandling af tilladelser til at opføre, foretage re-powering af og drive anlæg til vedvarende energi, herunder frist for kvittering for modtagelse af fyldestgørende ansøgning. Direktivet indfører endvidere krav om kortlægning og af de områder til anlæg til vedvarende energi og den tilhørende infrastruktur, som er nødvendige for nationale bidrag til opfyldelse af EU's overordnede mål for vedvarende energi i 2030. Som en delmængde af disse områder, forpligtes medlemsstater til at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi, hvor udbredelsen af en eller flere bestemte typer vedvarende energikilder ikke vil have nogen væsentlig indvirkning på miljøet og inden for hvilke, der bl.a. vil gælde kortere tilladelsesfrister og særlige krav til tilladelsesprocessen. Ligeledes vil særlige områder til nødvendig net- og lagringsinfrastruktur kunne udpeges til at sikre synergi med fremskyndelsen af vedvarende energi. Både inden for og uden for disse områder indfører direktivet endvidere under visse forudsætninger regler, der supplerer, undtager og fraviger miljøvurderingsdirektivet og naturdirektiverne, både for VE-anlæg og net- og lagringsinfrastruktur.

VEIII-direktivet og nødforordningen, som er beskrevet under afsnit 2.1.1., fastsætter regler, der supplerer, undtager og fraviger følgende miljø- og naturdirektiver:

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (herefter VVM-direktivet).
2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (herefter miljøvurderingsdirektivet).
3. Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (herefter habitatdirektivet).
4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (herefter fuglebeskyttelsesdirektivet).
5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (herefter vandrammedirektivet).

Mulighederne i VEIII-direktivets art. 15e, stk. 2 og art. 16a, stk. 3, for at undtage fra regler efter miljø- og naturbeskyttelsesdirektiverne forudsætter dels, at der er foretaget en strategisk miljøvurdering, og dels at der i plangrundlaget fastsættes passende regler, herunder om effektive afbødende foranstaltninger.

UDKAST

VEIII-direktivet og nødforordningen ændrer ikke på konventionsforpligtelser, herunder hverken på konventionen af 1991 om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (herefter Espoo-konventionen) om miljøvurdering af grænseoverskridende miljøpåvirkninger eller konventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet (herefter Århus-konventionen).

Selvom der efter VEIII-direktivets art. 15e, stk. 2 og art. 16a, stk. 3 er mulighed for undtagelser fra regler efter miljø- og naturdirektiverne, gælder dette således ikke for projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, anmoder om en miljøkonsekvensvurdering.

Artikel 15b indfører et krav om, at der skal gennemføres en koordineret kortlægning af de områder, som er nødvendige for nationale bidrag til opfyldelse af EU's overordnede mål for vedvarende energi i 2030. Områderne skal omfatte, hvad der er nødvendigt for installation af anlæg til vedvarende energi, og den tilhørende infrastruktur, såsom net- og lagerfaciliteter. Kortlægningen skal sikre, at de nødvendige områder står i et rimeligt forhold til de skønnede forløbskurver og den samlede planlagte installerede mærkeeffekt pr. teknologi for vedvarende energi, der er fastsat i Danmarks energi- og klimaplaner.

VE III-direktivets art. 15c indfører en forpligtelse for medlemsstaterne til at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi for en eller flere typer vedvarende energikilder, hvor disse ikke forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet. VE III-direktivets art. 15c, stk. 1, og stk. 1, litra b, og stk. 2 stiller krav om, at der i plangrundlaget for de områder, der udpeges til fremskyndelse af vedvarende energi skal fastsættes passende regler om bl.a. effektive afbødende foranstaltninger for at undgå eller i væsentlig grad reducere skadelige miljøvirkninger, samt at der skal gennemføres en strategisk miljøvurdering for den samlede plan inden vedtagelse. Inden or disse områder gælder kortere tidfrister og færre krav til tilladelsesprocessen, jf. VEIII-direktivets art. 16a.

I de særlige infrastrukturområder udpeget efter VEIII-direktivets art. 15e, stk. 1, indføres i art. 15e stk. 2, mulighed for i begrundede tilfælde, herunder hvis det er nødvendigt for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi med henblik på at nå klimamålene og målene for vedvarende energi, at undtage net- og lagringsprojekter fra krav efter EU miljø- og naturdirektiver. I

UDKAST

områderne kan der således undtages fra reglerne om miljøkonsekvensvurdering og screening i VVM-direktivets art. 2, stk. 1, og 4, stk. 2, habitatdirektivets art. 6, stk. 3, om vurdering af indvirkning på Natura 2000 områder, samt vurdering af beskyttelsen af arter i henhold til habitatdirektivets art. 12 og fuglebeskyttelsesdirektivets art. 5. Det bemærkes, at lagringsprojekter er udelukket fra Natura 2000-områder, og områder der er udpeget i henhold til nationale beskyttelsesordninger.

Samtidig indføres efter VEIII-direktivets art. 15 e, stk. 3 og 4, en ny type screeningsproces, som skal afsluttes inden for 30 dage. Screeningen foretages på baggrund af eksisterende data fra den strategiske miljøvurdering, og ansøger kan kun anmodes om yderligere, allerede tilgængelige oplysninger. Viser screeningen, stor sandsynlighed for væsentlige uforudsete skadelig virkninger, skal det sikres at projektet imødegår disse ved at anvende passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger i tillæg til de foranstaltninger, der allerede er fastsat i planen. Hvis det ikke er muligt at anvende sådanne afbødende foranstaltninger, skal operatøren kunne træffe passende kompensationsforanstaltninger for at imødegå disse virkninger, hvilket, hvis der ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger, kan tage form af en økonomisk kompensation for artsbeskyttelsesprogrammer for at sikre eller forbedre de berørte arters bevaringsstatus.

VE III-direktivets art. 15e, stk. 5, fastsætter en yderligere forenkling af miljøvurderingsprocessen, når der er tale om en ændring eller udvidelse af eksisterende netinfrastruktur, og som både gælder inden for og uden for de særlige infrastrukturområder. Således er det udelukkende den potentielle virkning af ændringen eller udvidelsen i forhold til den oprindelige netinfrastruktur, der skal omfattes af en screeningproces, afgørelse eller miljøkonsekvensvurdering.

VE III-direktivets art. 16a, stk. 3, fastsætter, at projekter vedrørende vedvarende energi, nye ansøgninger om anlæg til vedvarende energi i udpegede områder til fremskyndelse af vedvarende energi, under visse betingelser undtaget fra krav miljøkonsekvensvurdering efter VVM-direktivets art. 2, stk. 1, og konsekvensvurdering efter habitatdirektivets art. 6, stk. 3. Efter VE III-direktivets art. 16a, stk. 6, medfører manglende svar fra myndighederne, at de specifikke mellemliggende administrative skridt skal anses for godkendt.

VE III-direktivets art. 16b, stk. 2, fastlægger, at der af den kompetente myndighed skal afgives en udtalelse om omfanget og detaljeringsgraden af de

UDKAST

oplysninger, der skal medtages i miljøkonsekvensvurderingsrapporten, og at omfanget ikke kan udvides efterfølgende (en bindende afgrænsningsudtalelse).

Efter VE III-direktivets art. 16b, stk. 2, betragtes drab på eller forstyrrelse af arter, der er beskyttet efter habitatdirektivets art. 12 og fugledirektivets art. 16, ikke som forsætlig, når der er truffet passende afbødende foranstaltninger. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for at anvende nye, uafprøvede afbødende foranstaltninger i pilotprojekter under nøje overvågning i en begrænset periode.

VE III-direktivets art. 16c, stk. 2, fastsætter bl.a. at en miljøkonsekvensvurdering eller screening efter reglerne i VVM-direktivet af repowering af et kraftværk til vedvarende energi begrænses til de potentielle virkninger af ændringen eller udvidelsen. Af art. 16c, stk. 3, fremgår det, at hvis repowering af solenergianlæg ikke kræver ekstra plads og er i overensstemmelse med de gældende miljømæssige afbødningsforanstaltninger, undtages projektet fra krav om screening eller miljøkonsekvensvurdering efter reglerne i VVM-direktivet.

Efter art. 16d, stk. 1, er installation af solenergiudstyr og samplaceret energilagring, herunder bygningsintegrerede solcelleanlæg, i eksisterende eller fremtidige kunstige konstruktioner, med undtagelse af kunstige vandoverflader undtaget fra krav om miljøkonsekvensvurdering efter VVM-direktivets art. 2, stk. 1, forudsat at hovedformålet med sådanne kunstige konstruktioner ikke er produktion af solenergi eller energilagring.

Slutteligt indfører VE III-direktivets art. 16f en formodning for, at planlægning, opførelse og drift af anlæg til vedvarende energi, sådanne anlægs tilslutning til nettet og selve det tilknyttede net og lagringsaktiver er af væsentlig samfundsmæssig interesse og tjener den offentlige sundhed og sikkerhed i forbindelse med afvejning af retlige interesser ved anvendelse af undtagelsesmulighederne fra område- og artsbeskyttelsen i naturdirektiverne og i vandrammedirektivet.

Miljø- og naturdirektiver

VVM-direktivet har bl.a. til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed ved at indføre minimumskrav for vurderingen af projekters indvirkning på miljøet.

UDKAST

Miljøvurderingsdirektivet har tilsvarende til formål at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og at bidrage til integrationen af miljøhensyn under udarbejdelsen og vedtagelsen af planer og programmer på et tidligt stadie i planlægningsprocessen.

Miljøvurderinger efter rammerne i hhv. VVM-direktivet og miljøvurderingsdirektivet bidrager til at kvalificere myndighedernes beslutningsgrundlag og medvirker til at den kompetente myndighed på et så tidligt stadium som muligt kan tage indvirkningen af alle tekniske planlægnings- og beslutningsprocesser på miljøet i betragtning. Miljøvurderingsprocessen efter reglerne i VVM-direktivet forudsætter bl.a. udarbejdelse af en miljøkonsekvensrapport for projektets forventede, væsentlige påvirkninger af miljøet, at myndigheden vurderer oplysningerne heri og at der gennemføres en række høringer, inden der træffes afgørelse om et projekt.

Habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet (herefter naturdirektiverne) udgør tilsammen EU's naturbeskyttelsesdirektiver. Formålet med naturdirektiverne er at bevare en række arter og naturtyper, som er sjældne, truede eller karakteristiske for EU-landene. Det sker bl.a. ved at udpege særlige områder, hvor disse arter og naturtyper er beskyttede Natura 2000-områder). Der kan som udgangspunkt ikke gives tilladelse til en plan eller et projekt, der kan skade et Natura 2000-områdes integritet. Der kan dog i undtagelsestilfælde meddeles tilladelse til et plan eller projekt, såfremt tre betingelser for fravigelse er opfyldt: Der må ikke være alternativer, der skal foreligge bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, og der skal iværksættes kompenserende foranstaltninger.

Det bemærkes, at vedvarende energianlæg, deres tilslutning til nettet og selve det tilknyttede net og lagringsaktiver i VEIII artikel 16 f samt VENødforordningens artikel 3, jf. ovenfor og afsnit 2.2.1., formodes at være af væsentlig samfundsmæssig interesse og tjene den offentlige sundhed og sikkerhed.

Foruden områdebeskyttelsen af Natura 2000-områder indeholder direktiverne en beskyttelse af udvalgte dyre- og plantearter, der er karakteristiske, sjældne eller truede i EU, samt af alle vilde fugle i EU, som medlemslandene er forpligtet til generelt at beskytte, både inden for og uden for Natura 2000-områderne. Direktiverne fastsætter således bl.a. et forbud mod forsætligt drab og forsætlig forstyrrelse af en række dyrearter. Artsbeskyttelsen kan fraviges, hvis der ikke findes nogen anden brugbar løsning, hvis fravigelsen

ikke hindrer, at den pågældende bestands gunstige bevaringsstatus opretholdes i dens naturlige udbredelsesområde, og fravigelsen har et anerkendt formål f.eks. at sikre hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed eller andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social og økonomisk art, og hensyn til væsentlige gavnlige virkninger på miljøet.

Vandrammedirektivet indeholder forpligtelser til at opnå god grundvands-tilstand, god økologisk tilstand eller, hvor det er relevant, godt økologisk potentiale, og forebyggelse af forringelse af et overfladevandområdes eller en grundvandsforekomsts tilstand. Målene kan fraviges, hvis en række kumulative betingelser er opfyldt. Kravene er overordnet, at alternativer er af søgt, at gennemførelsen sker med så begrænsede påvirkninger af vandområderne som muligt, at begrundelsen for anvendelsen af bestemmelsen fremgår af den relevante vandområdeplan, og at ændringerne er begrundet i væsentlige samfundsinteresser.

2.1.3. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser

VE-direktivet

En hurtig udbygning med vedvarende energi er et afgørende led i den grønne omstilling og uafhængigheden af fossile brændsler og dermed Danmarks og EU's vej ud af forsyningskrisen og klimakrisen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har allerede i dag mulighed for at fastsætte regler, som implementerer EU-retsakter, herunder regler om tilladelsesprocessen, som følger af VEII-direktivet, jf. lovforslagets afsnit 2.1.1. om gældende ret. Nye bestemmelser fastsat i VEIII-direktivet og frivillige bestemmelser i nødforordningen, som vedrører forhold og regler, som ligger inden for Klima-, energi- og forsyningsministeriets ressort, vil fortsat kunne fastsættes i medfør af gældende bemyndigelser. Bemyndigelserne er begrænset til anvendelsesområdet for Klima-, energi- og forsyningsministeriets respektive sektorlove.

Det er blandt andet vurderet, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af den gældende § 3, stk. 2, i VE-loven og § 2 a, i elforsyningsloven er bemyndiget til at kunne udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi og områder til net- og lagringsinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, på havet, da dette ligger inden for VE-lovens formål om at fremme produktion af energi ved anvendelse af vedvarende energikilder, jf. VE-lovens § 1, stk. 1, og elforsyningslovens formål om at fremme anvendelsen af vedvarende og miljøvenlige energikilder, jf. elforsyningslovens § 1, stk. 2, nr. 2. Det fremgår endvidere

UDKAST

af VE-lovens § 1, stk. 2, at VE-loven særligt skal medvirke til at sikre opfyldelse af internationale målsætninger om at forøge andelen af energi, som produceres ved bæredygtig anvendelse af vedvarende energikilder.

Det er ligeledes vurderet, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af den gældende § 3, stk. 2, i VE-loven og § 2 a, i elforsyningsloven er bemyndiget til at kunne fravige EU-retsakter på naturbeskyttelsesområdet på havet for så vidt angår elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet, hvor disse regler er gennemført i klima-, energi- og forsyningsministerens lovgivning, og fravigelserne har til hensigt at gennemføre EU-regler til fremme af energi fra vedvarende energikilder.

Nye retsakter fra EU, som f.eks. nødforordningen og VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser, bliver i dag vedtaget med hhv. øjeblikkelig virkning, og med korte implementeringsfrister og fastsætter derudover rammerne for en ny balance mellem miljø- og naturhensyn, hvilket medfører at bestemmelserne går på tværs af både sektorlove og ressortområder.

Dertil kommer, at der for VEIII-direktivets bestemmelser i artikel 15b-16f om hhv. kortlægning, udpegning af områder til vedvarende energi og net- og lagringsinfrastruktur, og nye regler og kortere tidsfrister for tilladelsesbestemmelser er fastsat forskellige implementeringsfrister hhv. den 1. juli 2024, 21. maj 2025, 21. februar 2026. Der er derfor behov for fleksibel hjemmel til at sikre hurtig implementering af nye bestemmelser og ændringer i eksisterende EU-regler.

De korte implementeringsfrister medfører et behov for en hurtig implementeringsproces. Implementeringen af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser bygger derfor videre på den eksisterende model for implementering af VEII-direktivet, efter hvilket tidsfrister for tilladelsesprocessen dog kun gælder for elproducerende anlæg. Med VEIII-direktivet omfattes der nu flere typer anlæg i forhold til VEII-direktivet, kortere tidsfrister og nye krav til sagsbehandlingen. Derudover fremgår det nu eksplicit af VEIII-direktivet, at tilladelsesprocessen også skal omfatte miljøvurderinger.

Med implementeringen af VEIII-direktivet reguleres de konkrete anlæg og tilladelser fortsat i de relevante sektorlove og bekendtgørelser. De nye regler i VE III-direktivet medfører imidlertid behov for at fastsætte yderligere regler, som også går på tværs af ressortområder. Bemyndigelseshjemlen skal give klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til, efter forhandling med andre relevante ressortministre, at implementere EU-retsakter, som har til formål at fremme udbredelsen med vedvarende energi. Den foreslåede §

3, stk. 3, vil blandt andet skulle anvendes til at fastsætte regler om fremskyndelsesområder til vedvarende energi og særlige områder til net- og lagringsinfrastruktur. Det bemærkes, at identifikation og udpegning af områderne vil forudsætte en kortlægning af de områder, som er nødvendige til VE-anlæg og net- og lagringsinfrastruktur for Danmarks bidrag til opfyldelse af Unionens overordnede mål for vedvarende energi i 2030. Dette gælder både områder på land og hav.

De eksisterende bemyndigelser på Miljøministeriets område til at implementere miljø- og naturdirektiver, herunder naturbeskyttelseslovens § 71, miljøbeskyttelseslovens § 89-§89b og miljøvurderingslovens § 44, stk. 3, indeholder visse bemyndigelser til at implementere EU-retsakter. Disse bestemmelser er dog begrænset til forhold, der er omfattet af lovenes anvendelsesområde og formål og dækker ikke i tilstrækkeligt omfang implementering af EU-regler, som har til formål at fremme VE-anlæg og nødvendig net- og lagringsinfrastruktur.

I forbindelse med Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om placering af en bred bemyndigelse i VE-loven, har VE-lovens anvendelsesområde og formål om at fremme produktion af energi ved anvendelse af vedvarende energikilder i overensstemmelse med klima- og miljømæssige samt samfundsøkonomiske hensyn med henblik på at nedbringe afhængigheden af fossile brændstoffer, sikre forsynings sikkerheden og reducere udledningen af CO₂ og andre drivhusgasser været overvejet. Klima-, energi- og forsyningsministeriet fandt i denne forbindelse, at det nye udvidede anvendelsesområde for bestemmelser om tilladelsesprocessen, herunder samplaceret energilagring, kan rummes inden for VE-lovens anvendelsesområde.

Slutteligt vurderes det, at det bør være muligt at anvende bemyndigelsen til at gennemføre nye EU-retsakter og ændringer i eksisterende EU-retsakter, når disse falder inden for formålet med bemyndigelsesbestemmelsen, som er at understøtte og fremskynde udbygningen af VE med henblik på at implementere EU-retsakter, særligt VEIII-direktivet og nødforordningen.

Nødforordningen

Forordningen har direkte virkning i medlemsstaterne og skal derfor ikke gennemføres i national ret. Det er dog vurderet nødvendigt at fastsætte supplerende regler til nødforordningen, da forordningen indeholder bestemmelser som medlemsstaterne kan vælge at anvende (frivillige bestemmelser). For så vidt angår de frivillige bestemmelser, skal medlemsstaterne tilkende-

give deres beslutning om at tage bestemmelserne i brug, og fastsætte nærmere bestemmelser i det omfang, det er nødvendigt for at anvende dem i praksis. Regeringen ønsker, at de frivillige bestemmelser, der bidrager til fremme af energi fra vedvarende energi, herunder særlige områder til VE-anlæg og nødvendig net- og lagringsinfrastruktur tages i brug [i videst muligt omfang]. Der skal derfor fastsættes supplerende bestemmelser i dansk ret, hvor det tydeliggøres, at disse bestemmelser finder anvendelse.

2.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bred bemyndigelseshjemmel i VE-lovens § 3, stk. 3 og 4, som skal anvendes til at fastsætte nærmere regler med henblik på at gennemføre, supplere eller anvende EU-regler som fremmer energi fra vedvarende energikilder, herunder regler som supplerer eller fraviger bestemmelser i national ret, der implementerer direktiver på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, og regler om udpegning af særlige områder til anlæg for vedvarende energi og nødvendige net- og lagringsinfrastrukturprojekter.

Den foreslåede § 3, stk. 3 og 4, skal sikre, at der kan fastsættes regler, som kræver forhandling med andre ressortministerier. Således vil den foreslåede ændring kunne dække EU-retsakter, der fremmer anvendelsen og udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder, herunder VEIII-direktivet og nødforordningen samt eventuelle ændringer hertil, som kræver forhandling med vedkommende ressortminister. Ordningen vil dermed kunne supplere de eksisterende hjemler i Klima-, energi- og forsyningsministeriets lovgivning, som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1., og vil kunne anvendes til at gennemføre EU-retsakter om forhold, der går på tværs af sektorlove og ressortområder.

Bemyndigelsen i den foreslåede § 3, stk. 3 og stk. 4, til administrativt at gennemføre, supplere eller anvende EU-regler på andre ressortområder, til fremme af energi fra vedvarende energikilder, vil både gælde i tilfælde af udstedelse af nye retsakter, ændring af eksisterende samt i tilfælde af, at der viser sig behov for yderligere regler for at gennemføre eksisterende retsakter.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 3, stk. 3 og stk. 4 forventes også anvendt til at fastsætte regler om fremskyndelsesområder og særlige områder til net- og lagringsinfrastruktur. Det bemærkes, at den konkrete metode for kortlægning og udpegning af fremskyndelsesområder og særlige områder til net- og lagringsinfrastruktur endnu ikke er fastlagt, og de rele-

UDKAST

vante områder er endnu ikke identificeret. [Ved klima-, energi- og forsyningsministerens fastlæggelse af disse regler, forventes regeringen inddraget i spørgsmål vedrørende model for udpegning.]

Fastsættelse af regler til fremme af anvendelsen og udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder, jf. den foreslåede § 3, stk. 3, inden for planområdet skal ske efter forhandling med ministeren for by- og landdistrikter.

Bemyndigelsen i den foreslåede § 3, stk. 4, vil endvidere give hjemmel til at fravige bestemmelser i national ret, der gennemfører direktiver på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, dvs. fravige lovregler ved bekendtgørelse. Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil der kunne ske fravigelse af de nationale regler, som gennemfører de EU-retsakter, som nødforordningen og VEIII-direktivet fraviger, jf. afsnit 2.1.2. Fastsættelse af regler til fremme af anvendelsen og udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder, som modificerer og undtager fra regler inden for miljø- og naturbeskyttelsesområdet ske efter forhandling med miljøministeren.

Det vil med den foreslåede ordning efter § 3, stk. 4, ikke være muligt at fravige bestemmelser i national ret i videre omfang end det er nødvendigt for at gennemføre EU-retsakter, som fastsætter regler, der supplerer, undtager og fraviger fra EU's miljø- og naturdirektiver, herunder navnlig de fravigelser og undtagelser, som følger af VEIII-direktivet, nødforordningen, og efterfølgende ændringer til disse. Det forudsættes således, at bestemmelserne i fremtiden vil kunne anvendes til at implementere fremtidige EU-retsakter, der har til formål at fremme energi fra vedvarende energikilder, herunder fravige den nationale miljø- og naturlovgivning i det omfang undtagelserne følger udtrykkeligt af sådanne EU-retsakter.

Da regler, som supplerer, undtager og fraviger fra miljø- og naturreglerne, efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 3, stk. 4, kun skal gælde for VE-anlæg samt nødvendig net- og lagringsinfrastruktur, er det hensigten, at der ved bekendtgørelse skal kunne fastsættes, hvad der skal gælde for VE-anlæg samt net- og lagringsinfrastruktur. Dette skal gælde både generelt og i særlige områder, hvor gældende danske lovregler på miljø- og naturområdet kan fraviges (*lex specialis*) i det omfang det følger af de bagvedliggende EU-regler på VE-området. De fravigelser fra miljø- og naturbeskyttelsesreglerne, der vil skulle gælde på VE-området, ændrer ikke på den generelle implementering af miljø- og naturdirektiverne, som fortsat er gældende.

UDKAST

Det er med lovforslaget ikke hensigten at ændre på kompetente myndigheder efter gældende ret eller på ressortfordelingen mellem ministre. Klima-, energi-, og forsyningsministeriet har ressortansvar for forsyningssikkerheden og rammerne for udbygning med vedvarende energi og Miljøministeriet har ressortansvar for natur- og miljøbeskyttelse. Kommunerne eller Miljøstyrelsen er kompetente myndigheder for VE-projekter på land, og Energiestyrelsen er tilladelsesmyndighed for elproduktionsanlæg og net- og lagringsinfrastruktur på havet.

Det vurderes, at der vil være behov for at udarbejde en samlet vejledning vedrørende indholdet af de nye regler i VEIII-direktivet, som implementeres i kontaktpunkt bekendtgørelsen. Vejledningen udarbejdes i samarbejde mellem Klima-, energi-, og forsyningsministeriet og Miljøministeriet. Miljøministeriet vil blandt andet bidrage med nødvendig viden omkring miljø- og naturforhold samt viden om det retlige grundlag i miljø- og naturlovgivningen, som bestemmelserne i VEIII-direktivet fastsætter undtagelser og fravigelser fra. Den konkrete ansvarsfordeling i et givent vejledningsspørgsmål vil afhænge af, hvilken hovedvægt materien har. I sager, hvor hovedmaterien vedrører miljø- og naturlovgivning, dvs. navnlig fortolkningen af VVM-direktivet, habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet og regler, der implementerer direktiverne vil Miljøministeriet være ansvarlig for at svare, evt. med bistand fra Klima-, energi-, og forsyningsministeriet, og i sager hvor hovedmaterien vedrører den overordnede proces (fx frister), VE-anlæg, naturlovgivning på havet, og øvrige forhold under Klima-, energi, og forsyningsministeriets ressort, vil det være Klima-, energi, og forsyningsministeriet, der er ansvarlig for at svare, evt. med bistand fra Miljøministeriet. For så vidt angår spørgsmål, der relaterer sig til afvigelser m.v. fra miljø- og naturdirektiverne, er det et fælles ansvar mellem Klima-, energi, og forsyningsministeriet og Miljøministeriet at få udarbejde et samlet vejledningsmateriale og at håndtere fortolkningsspørgsmål og vejledning. Hver part bidrager med viden inden for egen områder.

Hjemlen påtænkes anvendt til at sætte de dele af nødforordningen, der gennem frivillige bestemmelser udvider medlemsstaternes mulighed for at fremskynde anvendelse og udbygning af vedvarende energi, herunder nødvendig net- og lagringsinfrastruktur, i kraft. Derudover kan der med hjemlen fastsættes nærmere bestemmelser, hvor forordningen overlader skøn til medlemsstaterne, eller hvor der er behov for nærmere regler, der ensretter anvendelsen af forordningens bestemmelser.

For nærmere om den forventede udmøntning af bemyndigelsen henvises til de specielle bemærkninger.

2.2. Fastsættelse af regler om tilladelsesproceduren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 11 a, stk. 3, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med relevante ministre kan fastsætte nærmere regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser herfra.

Bestemmelsen i § 11 a, stk. 3, bidrager til at implementere VEII-direktivets artikel 16, stk. 4-7.

Bemyndigelsen er anvendt til at udstede bekendtgørelse nr. 882 af 20. juni 2023 om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen (kontaktpunkt bekendtgørelsen). Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om myndighedernes sagsbehandlingstid under processen for tilladelse til at opføre, foretage repowering af og drive elproducerende anlæg.

Der henvises i andre ministeriers bekendtgørelser til ”kapitel 3 om tidsfrister i om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen”. Blandt disse kan nævnes:

- Miljøministerens spildevandsbekendtgørelse (§ 68) og godkendelsesbekendtgørelsen (§ 12).
- Social-, bolig- og ældreministeriets bygningsreglementets (§ 11 a)
- Transportministeriets Bestemmelser om luftfart 3-11
- Erhvervsministeriets bekendtgørelse nr. 1466 af 29. juni 2021 om farvandsafmærkning i dansk og grønlandsk afmærkningsområde m.v. (§ 9).

2.2.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser

I forbindelse med implementering af VEII-direktivet blev indsat en hjemmel for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen efter forhandling med relevante ministre i elforsyningslovens § 11 a, stk. 3.

Kompetencen til at udstede tilladelser blev ikke ændret ved implementeringen af VEII-direktivets regler om tilrettelæggelse af tilladelsesprocessen, hvorfor kompetencen blev hos de myndigheder, der hidtil havde haft denne. I stedet blev der i de kompetente myndigheders relevante bekendtgørelser indsat en henvisning til kontaktpunkt bekendtgørelsen.

Klima- Energi- og Forsyningsministeriet bemærker desuden, at Miljøministeriet har vurderet, at det med udvidelsen af indholdet i de bestemmelser, som følger af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser, er usikkert, om de eksisterende hjemmelsbestemmelser i Miljøministeriets lovgivning er tilstrækkelige til at indsætte en sådan henvisning.

Der er derfor behov for en eksplicit hjemmel til at fastsætte regler på Miljøministeriets område, der kan henvise til Energistyrelsens kontaktpunkt bekendtgørelse. En sådan hjemmel skal både kunne anvendes til at ændre i eksisterende bestemmelser og indsætte nye bestemmelser på Miljøministeriets område.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det følger af den foreslåede § 3, stk. 5, at vedkommende minister efter forhandling med klima- energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilladelsesproceduren til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi, herunder regler om tilladelsesprocedurens startdato, tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt.

Formålet med ændringen er at give relevante ministre hjemmel til at fastsætte regler, der henviser til Energistyrelsens kontaktpunkt bekendtgørelse, som implementerer regler om vedrørende tilladelsesproceduren til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi.

Bestemmelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om sagsbehandlingen for de enkelte relevante administrative tilladelser i forbindelse med tilladelsesproceduren til at opstille, foretage repowering af og drive vedvarende energianlæg. Reglerne om tilladelsesproceduren vil omfatte de anlæg, som er nævnt i VE III-direktivets artikel 16, stk. 1, og omfatter anlæg til vedvarende energi, herunder dem, der kombinerer forskellige vedvarende energikilder, varmepumper og samplaceret energilagring, herunder el- og varmeanlæg, såvel som de aktiver, der er nødvendige for sådanne anlægs, sådanne varmepumpers og sådan lagrings tilslutning til nettet og for at integrere vedvarende energi i varme- og kølenet.

Den foreslåede bestemmelse forventes anvendt til, at den relevante ressortminister kan fastsætte regler om sagsbehandlingen for de enkelte relevante tilladelser, som er nødvendige for at opstille, foretage repowering af og drive vedvarende energianlæg. Dette forventes i praksis at ske ved, at klima-

energi og forsyningsministeren fastsætter centrale regler i en rammebekendtgørelse, hvorefter de relevante ressortministre i de relevante bekendtgørelser fastsætter regler om, at rammebekendtgørelsen regler finder anvendelse på de enkelte tilladelser.

2.3. Bemyndigelse til vedkommende til at fastsætter regler om områder til fremskyndelse af vedvarende energi og om særlige infrastrukturområder til net- og lagringsprojekter på land

2.3.1. Gældende ret

VE-loven indeholder i dag ikke hjemmel til at udpege områder til vedvarende energi eller net- og lagringsprojekter på land.

2.3.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser

Der er i Danmark ikke foretaget en statslig udpegning af områder for anlæg til produktion af vedvarende energi på land. Der har dog været gennemført statslig planlægning gennem landsplandirektiver for visse netinfrastrukturprojekter på transmissionsniveau, hvor disse har gået på tværs af flere kommuner.

Der er behov for, at andre ministre kan medvirke til at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi og særlige områder til net- og lagringsinfrastruktur til gennemførelse af VE III-direktivets artikel 15c og artikel 15e. Metoden for udpegning af de nævnte områder er endnu ikke besluttet. Hvor det vurderes, at den valgte metode for udpegning af fremskyndelsesområder og områder til net- og lagringsinfrastruktur ligger inden for klima-, energi- og forsyningsministerens eksisterende kompetencer til at fremme produktionen af vedvarende energi ved anvendelse af vedvarende energikilder, herunder medvirken til at sikre opfyldelse af internationale målsætninger om andelen af vedvarende energi, vil en udpegning ikke ske efter forhandling med andre ministre, idet en udpegning ikke vil ske med hjemmel i de foreslåede § 3, stk. 3 og 4. Der kan i dette tilfælde være behov for, at andre ministre medvirker til udpegningen.

Det er vurderet hensigtsmæssigt, at en sådan bemyndigelse gives i medfør af VE-loven og efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren, da reglerne har til formål at fremme udbygningen med vedvarende energi.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede § 3, stk. 6, giver vedkommende minister mulighed for at fastsætte regler om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende

energi og om udpegning af særlige infrastrukturområder til net- og lagringsprojekter på land.

Den foreslåede hjemmel forventes anvendt i forbindelse med udpegning områder til fremskyndelse af vedvarende energi og særlige infrastrukturområder til net- og lagringsprojekter på land, hvis der er behov for andre ministres medvirkning til klima- energi- og forsyningsministerens gennemførelse af VEIII-direktivets artikel 15c og 15e.

2.4. Definitioner

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af § 2, stk. 2, i VE-loven, at der ved vedvarende energikilder forstås vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi, geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Samme definition fremgår af en række sektorlove, herunder biobrændstoflovens § 2, nr. 16, energibesparelseslovens § 2, stk. 3 og varmforsyningslovens § 1 a, stk. 3.

Definitionen vedvarende energikilder indeholder i dag ikke osmotisk energi. Der findes heller ikke en definition af områder til fremskyndelse af vedvarende energi, osmotisk energi og solenergiudstyr i dansk ret.

2.4.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser

Med VEIII-direktivet omfattes osmotisk energi af definitionen af energi fra vedvarende energikilder og vedvarende energi, jf. VE-direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 1 og nr. 44b.

I VE-lovens § 2, stk. 2, er vedvarende energikilder defineret. Bestemmelsens ordlyd omfatter dog ikke vedvarende energi. For at sikre en overensstemmelse med VE-direktivets definition af energi fra vedvarende energikilder bør også indsættes en definition af vedvarende energi. VE-direktivet definerer begge begrebet ens i artikel VE-direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 1.

Der er derudover behov for at indføre en definition af områder til fremskyndelse af vedvarende energi, osmotisk energi og solenergiudstyr i VE-loven både for at sikre implementering af VEIII-direktivet og for at sikre, at VE-loven også kan rumme fremtidige teknologier for vedvarende energi.

En ændring af definitionen af energi fra vedvarende energikilder vil medføre konsekvensændringer i hhv. biobrændstoflovens § 2, nr. 16, energibesparelseslovens § 2, stk. 3, og varmforsyningslovens § 1 a, nr. 3.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at vedvarende energi og osmotisk energi indsættes i definitionen af vedvarende energi i VE-lovens § 2, stk. 2. Derudover foreslås, at en definition af områder til fremskyndelse af vedvarende energi, osmotisk energi og solenergiudstyr indsættes i VE-lovens § 5, stk. 1, nr. 9, nr. 10 og nr. 13.

Den foreslåede ordning implementerer ændring af VE-direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 1, nr. 9a, nr. 9b og nr. 44b.

Den foreslås derudover, at der indføres en henvisning til VE-lovens definitionen af vedvarende energi i hhv. biobrændstoflovens § 2, nr. 16, energibesparelseslovens § 2, stk. 3, og varmforsyningslovens § 1 a, nr. 3.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren og andre relevante ministre til at fastsætte regler ved bekendtgørelse vil lovforslaget ikke have offentlige økonomiske konsekvenser. Det er vurderingen, at udmøntningen af lovforslaget vil få offentlige økonomiske konsekvenser for stat og kommuner, herunder til sagsbehandling under i nogle tilfælde kortere frister samt udpegning og drift af fremskyndelsesområder til vedvarende energi og netinfrastruktur eller områder udpeget i regi af nødforordningen. Det vil først ved udmøntningen være muligt at kvantificere evt. offentlige økonomiske konsekvenser nærmere.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren og andre relevante ministre til at fastsætte regler ved bekendtgørelse vil lovforslaget ikke have direkte økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Udmøntningen kan indeholde erhvervsrettet regulering, som både kan medføre positive og negative erhvervsøkonomiske konsekvenser. Der forventes med udmøntningen generelt at være tale minimumsimplicitering, ligesom der med en evt. udmøntning af frivillige bestemmelser i relation til særlig områder til net- og lagringsinfrastruktur i VEIII-direktivet og nødforordningen forventeligt vil være tale om ikke-bebyrdende erhvervsregulering, idet implementeringen forventeligt vil fremme VE-opstilleres og

kollektive elforsyningsvirksomheders muligheder for udbygning af hhv. VE og infrastruktur.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren og andre ministre til at fastsætte regler ved bekendtgørelse vil lovforslaget ikke have direkte økonomiske og administrative konsekvenser for borgere. Det er vurderingen, at udmøntningen af lovforslaget kan få positive administrative konsekvenser for borgere, idet der i nogle tilfælde vil blive indført kortere sagsbehandlingsfrister for tilladelser til private anlægsejere, og da der ligeledes i nogle tilfælde vil være undtagelser fra diverse dokumentationskrav.

6. Klimamæssige konsekvenser

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren og andre ministre til at fastsætte regler ved bekendtgørelse har lovforslaget ikke i sig selv klimamæssige konsekvenser. Det er vurderingen, at udmøntningen af lovforslaget vil have positive klimakonsekvenser i kraft af understøttelsen af en hurtigere udbygning af vedvarende energi og nødvendig infrastruktur.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler ved bekendtgørelse har lovforslaget ikke direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 3, stk. 3 og 4, sikre implementering og anvendelse af EU-regler om fremme af VE i nødforordningen og VEIII-direktivet på Miljø- og naturområdet og eventuelt lignende kommende EU-regler på VE-området, herunder kan der fastsættes regler, der supplerer, undtager og fraviger gældende regler om miljø og natur i det omfang, det følger af EU-reglerne om VE.

Bemyndigelsesbestemmelsen og dermed lovforslaget har ikke i sig selv miljø- og naturmæssige konsekvenser, men kan anvendes til at fastsætte regler, der kan få betydning for miljø og natur, idet de EU-regler, den skal supplere og sikre implementeringen af, fraviger de almindelige regler for miljø og natur, og fastsætter særlige regler herom, som skal fremme vedvarende energi, herunder nødvendig net- og lagringsinfrastruktur.

Det er ikke muligt på forhånd at forudsige, hvor mange VE-projekter og net- og lagringsinfrastrukturprojekter, der kan få gavn af de nye, lempeligere

regler for VE i forhold til miljø og natur, men da disse regler fraviger de almindelige beskyttelsesregler eller fastsætter lempeligere regler, kan det ikke udelukkes, at en anvendelse af reglerne potentielt kan få negative konsekvenser for miljø og natur. Påvirkningen vil knytte sig til det enkelte projekt og vil afhænge af projektets placering, udformning og omfang, samt hvor effektivt, der kan fastsættes passende regler og afbødende foranstaltninger for områder til fremskyndelse af vedvarende energi, og særlige områder til net- og lagringsinfrastruktur, hvori der kan fraviges fra miljø- og naturregler.

Målsætningerne i naturdirektiverne om at sikre opretholdelse eller genoprettelse af gunstig bevaringsstatus for naturtyper samt vilde dyre- og plantearter af fællesskabsbetydning er ikke fraveget og påhviler fortsat staten. Målsætningerne i vandrammedirektivet, der forpligter til at opnå god grundvandstilstand, god økologisk tilstand eller, hvor det er relevant, godt økologisk potentiale, og forebygge forringelse af et overfladevandområdes eller en grundvandsforekomsts tilstand, gælder ligeledes fortsat.

Miljøvurderingsreglerne er processuelle regler, som skal sikre grundlaget for at træffe de rigtige materielle afgørelser. En fravigelse af disse regler har således ikke direkte materiel betydning for hvilke afgørelser, der kan træffes. En undtagelse fra miljøvurderingsreglerne vil dog kunne medføre, at de miljø- og naturmæssige konsekvenser ikke belyses i samme omfang som normalt, ligesom grundlaget for at fastsætte afbødende foranstaltninger i fremskyndelsesområder til vedvarende energi og særlige området til net- og lagringsinfrastruktur, kan komme til at være mindre fyldestgørende, idet der i udgangspunktet udelukkende foretages en strategisk miljøvurdering for området, og ikke en miljøkonsekvensvurdering af det konkrete projekt.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, som skal supplere allerede eksisterende bemyndigelser på klima-, energi og forsyningsministeriets område, og som skal muliggøre en effektiv og hurtig implementering af bestemmelser i direktivet om fremme af energi fra vedvarende energikilder og supplerende nationale regler til nødforordningen om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi, samt fremtidige EU-retsakter med samme formål. Lovforslagets overordnede formål er at understøtte og fremskynde udbygningen af vedvarende energi til opfyldelse af det nationale bidrag til Unionens 2030-mål for vedvarende energi og videre mod klimaneutralitet senest i 2050.

UDKAST

Det er et princip i forbindelse med implementering af erhvervsrettet EU-regulering i Danmark, at fleksibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-reguleringen bør udnyttes. Danmark har valgt i sin implementering at sikre muligheden for en effektiv og fleksibel udstedelse af nærmere regler, som skal sikre gennemførelse af EU-retsakter med det formål at fremme udbygningen med vedvarende energi. Dette betyder også, at der muliggøres en implementering af valgfri bestemmelser, som følger af EU-retsakter, når disse vil kunne fremme udbygningen med vedvarende energi og bidrage til opfyldelse af EU's målsætninger for vedvarende energi.

VEIII-direktivet fastsætter supplerende regler eller fravigelser eller undtagelser fra fem miljø- og naturdirektiver, jf. afsnit 2.1.2. VEIII-direktivet indeholder ikke nogen undtagelser fra eller supplerende regler til vandrammedirektivet, men kun henvisning til gældende ret og fortolkningsbidrag, som allerede følger af praksis.

Målsætninger i EU's miljø- og naturdirektiver gælder uanset ændringerne i VEIII-direktivet. Det påhviler således fortsat staten at overholde disse.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Bemyndigelsesbestemmelsen kan ikke i sig selv medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige, men udmøntningen af lovforslaget få offentlige økonomiske konsekvenser for stat og kommuner.	Bemyndigelsesbestemmelsen kan ikke i sig selv medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige, men udmøntningen af lovforslaget få offentlige økonomiske konsekvenser for stat og kommuner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Bemyndigelsesbestemmelsen kan ikke i sig selv medføre implementeringskonsekvenser for det offentlige, men udmøntningen af lovforslaget få konsekvenser for stat og kommuner.	Bemyndigelsesbestemmelsen kan ikke i sig selv medføre implementeringskonsekvenser for det offentlige, men udmøntningen af lovforslaget få konsekvenser for stat og kommuner.

UDKAST

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Bemyndigelsesbestemmelsen kan ikke i sig selv medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men udmøntningen kan indeholde erhvervsrettet regulering, som kan medføre positive erhvervsøkonomiske konsekvenser.	Bemyndigelsesbestemmelsen kan ikke i sig selv medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men udmøntningen kan indeholde erhvervsrettet regulering, som kan medføre negative erhvervsøkonomiske konsekvenser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte administrative konsekvenser for erhvervslivet.	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte positive administrative konsekvenser for borgerne.	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte negative administrative konsekvenser for borgerne.
Klimamæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte positive klimamæssige konsekvenser, men udmøntningen af lovforslaget kan få positive klimakonsekvenser i kraft af understøttelsen af en hurtigere udbygning af vedvarende energi og nødvendig infrastruktur.	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte negative klimamæssige konsekvenser.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte positive konsekvenser for miljø og natur.	Bemyndigelsesbestemmelsen har ikke i sig selv miljø- og naturmæssige konsekvenser, men den kan anvendes til at fastsætte regler der kan få betydning for miljø og natur.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, som muliggør implementering af bestemmelser i direktivet om fremme af energi fra vedvarende energikilder og supplerende nationale regler til nødforordningen om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi, samt fremtidige EU-retsakter med samme formål.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end	Ja X	Nej

UDKAST

minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	
--	--

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om fremme af vedvarende energi (herafter benævnt VE-loven) indeholder en opregning af de direktiver, som VE-loven helt eller delvist gennemfører.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af fodnoten til VE-lovens titel, loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2413/EU af 18. oktober 2023, EU-Tidende, L af 18. oktober 2023.

Baggrunden for den foreslåede nyaffattelse af fodnoten er, at der gives bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at implementere ændringer til VE-direktivet, som følger af VEIII-direktivet.

Den foreslåede nyaffattelse af fodnoten indebærer, at det vil fremgå af denne, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2413/EU af 18. oktober 2023, EU-Tidende, L af 18. oktober 2023, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 155, side 125, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, L 158, side 193, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1010/2019/EU af 5. juni 2019, EU-Tidende 2019, L 170, side 115, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, og dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193.

Til nr. 2

UDKAST

Det følger af den foreslåede ændring af § 2, stk. 2, at osmotisk energi ind sættes efter geotermisk energi. Dette betyder, at der ved vedvarende energi- kilder forstås vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi, geotermisk energi, osmotisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølge- energi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Formålet med ændringen er at gennemføre ændringen af definitionen af ved- varende energi i medfør af VEIII-direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 1.

Til nr. 3

Vedr. bemyndigelsehjælp til klima-, energi og forsyningsministeren, jf. de foreslåede § 3, stk. 3 og 4

Det fremgår af § 3, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler eller træffer be- stemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale kon- ventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af VE-loven.

VE-lovens overordnede formål er, at fremme produktion af energi ved an- vendelse af vedvarende energikilder i overensstemmelse med klima- og mil- jømæssige samt samfundsøkonomiske hensyn med henblik på at nedbringe afhængigheden af fossile brændstoffer, sikre forsyningsikkerheden og re- ducere udledningen af CO₂ og andre drivhusgasser. Loven skal særlig med- virke til at sikre opfyldelse af nationale og internationale målsætninger om at forøge andelen af energi, som produceres ved bæredygtig anvendelse af vedvarende energikilder, jf. VE-lovens § 1, stk. 2.

VE-direktivet fastsætter en fælles ramme for medlemsstaterne for at fremme vedvarende energi og indeholder bl.a. regler, som har til formål at sikre hur- tige og strømlinede tilladelsesprocesser for anlæg til produktion af vedva- rende energi.

Regler om tilladelsesprocessen for opførelse og drift af vedvarende energi anlæg, som følger af VEII-direktivets artikel 16, er i dag implementeret med hjemmel i elforsyningslovens § 11 a.

§ 11 a i lov om elforsyningen indeholder regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan oprette et kontaktpunkt og fastsætte nærmere reg- ler om krav til tilladelsesprocessen efter elforsyningsloven, herunder krav om en samlet tidsfrist for alle administrative tilladelser.

UDKAST

Det fremgår af lovbemærkningerne til elforsyningslovens § 11 a, at der i de kompetente myndigheders relevante bekendtgørelser blev indsat en henvisning til kontaktpunkt bekendtgørelsen, som beskriver nærmere vilkår gældende for denne samlede tidsfrist, herunder, at der vil blive koordineret gennem kontaktpunktet om påbegyndelse af den samlede tidsfrist, og at selve tidsfristen ikke vil starte på forskellige tidspunkter hos de ansvarlige myndigheder, men først når alle ansøgninger er modtaget i fyldestgørende stand.

Med implementeringen af VE II-direktivet blev der ikke foretaget ændringer i eksisterende kompetencer til at behandle de tilladelser, der er omfattet af VE II-direktivets artikel 16, eller indholdet af de kompetencer. Kompetencen til at udstede tilladelser ligger fortsat hos de myndigheder, der hidtil har haft denne kompetence.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i dag i medfør af VE-lovens § 3, stk. 2, hjemmel til at fastsætte regler, som implementerer EU-retsakter, men disse er begrænset til VE-lovens anvendelsesområde. En tilsvarende hjemmel fremgår ligeledes af en række af Klima-, energi- og forsyningsministeriets øvrige love. Klima-, energi- og forsyningsministeren har imidlertid i dag ikke hjemmel til at fravige regler på andre ressortområder, der implementerer og supplerer EU-retsakter på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, med henblik på at gennemføre EU-regler til fremme af energi fra vedvarende energikilder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1. om gældende ret i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger derfor af den foreslåede ændring af § 3, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende ressortminister fastsætter regler med henblik på at gennemføre, supplere eller anvende EU-retsakter, som fremmer energi fra vedvarende energikilder, herunder regler om tilladelsesprocessen for anlæg til vedvarende energi, udpegning af fremskyndelsesområder og særlige områder til net- og lagringsinfrastrukturprojekter.

Det følger derudover af den foreslåede ændring af § 3, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med relevante ministre kan fravige regler på deres ressortområde, der implementerer direktiver på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, med henblik på at gennemføre EU-regler til fremme af energi fra vedvarende energikilder, herunder nødvendig net- og lagringsinfrastruktur.

UDKAST

Formålet med de foreslåede § 3, stk. 3 og stk. 4, er at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler på andre ressortområder med henblik på at gennemføre, supplere eller anvende EU-retsakter til at fremme energi fra vedvarende energikilder, herunder regler der supplerer nødforordningen og regler der gennemfører de bestemmelser, som følger af VEIII-direktivets artikel 15c og 15e og artikel 16a-16f.

Den foreslåede § 3, stk. 3 og stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, vil medføre, at de nævnte ministre kan indgå i forhandling med hinanden og andre relevante ministre om at fastsætte regler, der går på tværs af deres ressortområder, når reglerne har til formål at fremme udbygningen med vedvarende energi og bidrage til opfyldelse af det nationale bidrag til Unionens 2030-mål for vedvarende energi og de nationale målsætninger om 70 pct. CO₂-reduktion i 2030 og videre mod klimaneutralitet senest i 2050.

Det er erfaringen fra nødforordningen og VEIII-direktivet, at nye retsakter omhandlende fremme og fremskyndelse af vedvarende energi fra EU bliver vedtaget med øjeblikkelig virkning eller med korte implementeringsfrister og at bestemmelserne går på tværs af både sektorlove og ressortområder. Det forventes, at denne tendens fortsætter, set i lyset af EU's ambitioner om at øge andelen af vedvarende energi så hurtigt som muligt på baggrund af Unionens klimamål. Med den nye bemyndigelse i VE-lovens § 3, stk. 3, og stk. 4 vil ministeren efter forhandling med miljøministeren, by-, land- og kirkeministeren og andre relevante ministre kunne fastsætte regler vedr. forhold, der fremmer og fremskynder VE, der går ud over klima-, energi- og forsyningsministerens ressort.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil herunder, efter forhandling med relevante ministre, kunne fastsætte regler om fremskyndelsesområder til en eller flere typer vedvarende energi og særlige områder til net- og lagringsinfrastruktur på land, i overensstemmelse med VEIII-direktivets artikel 15c og 15e. I denne forbindelse kan fastsættes regler om brug af passende afbødende foranstaltninger i forbindelse med udpegning af områderne. Ved klima-, energi- og forsyningsministerens fastlæggelse af disse regler, forventes regeringen inddraget i spørgsmål vedrørende model for udpegning.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at fastsætte regler om tilrettelæggelse og hovedprincipper for tilladelsesprocessen for VE-anlæg i overensstemmelse ved VEIII-direktivet, som ikke tidligere har været omfattet af reglerne, når disse skal fastsættes på andre ministres ressortområder. Dette vil bl.a. omfatte regler om bindende afgrænsningsudtalelse i forbindelse med miljøkonsekvensvurdering af konkrete projekter til vedvarende

energi, regler om undtagelse af bestemte typer anlæg fra krav om miljøkonsekvensvurdering samt regler om fastsættelse af kompensationsforanstaltninger.

Det bemærkes i denne forbindelse, at der i både VEIII-direktivet og nødforordningen anvendes udtrykket ”afbødende foranstaltninger”. Der er ikke anvendt et lignende udtryk i naturdirektiverne, men det anvendes i EU-Domstolens praksis i relation til naturdirektiverne og er omtalt i vejledningerne til direktiverne, hvor det omtales på forskellig måde, bl.a. som afhjælpende foranstaltninger eller afværgeforanstaltninger. Da udtrykket er ens i andre sprogversioner af direktivet fortolkes ”afbødende foranstaltninger” indholdsmæssigt på samme måde som ”afhjælpende foranstaltninger” eller ”afværgeforanstaltninger” i relation til naturdirektiverne.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes herunder at fastsætte regler om de særlige tilladelsesproducenter, tidsfrister samt regler, der supplerer, undtager og fraviger fra bestemte miljø- og naturbeskyttelsesregler, der skal gælde i områder til fremskyndelse af vedvarende energi og områder til net- og lagringsinfrastruktur, herunder om der skal gælde videst mulige undtagelser for sol- og vindprojekter i fremskyndelsesområder i overensstemmelse med VEIII-direktivets artikel 16a.

Bemyndigelseshjemlerne i den foreslåede § 3, stk. 3[og 4], i VE-loven forventes ligeledes anvendt til at fastsætte supplerende nationale regler om nødforordningen og skal også kunne anvendes, hvis der i fremtiden vedtages nye forordninger, som har til formål at fremskynde anvendelse og udbygningen med vedvarende energi.

De supplerende bestemmelser vil dels bestå af en tilkendegivelse af, at forordningens artikel 1, 3. pkt.[, 3a] og 6 tages i brug i Danmark. Derudover vil de supplerende bestemmelser bestå af nærmere regler om anvendelse af særligt artikel 6 vedrørende fremskyndelse af tilladelsesprocessen for projekter om vedvarende energi og for tilhørende netinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i systemet. Dette vil blandt andet ske gennem vejledning med henblik på at ensrette sagsbehandlingen og sikre overholdelse af bestemmelsen, samt samspil med ovenstående regler vedrørende fremskyndelsesområder til vedvarende energi og net- og lagringsinfrastruktur efter VEIII-direktivet og gældende miljø- og naturlovgivning. Der kan derudover være behov for at vejlede om definitioner i nogle af nødforordningens begreber, eksempelvis hvornår der er tale om et særligt område til vedvarende energi.

UDKAST

Efter forordningens artikel 1, 3. pkt. er det muligt for medlemsstaterne at beslutte, at forordningen kan finde anvendelse på tilladelsesprocesser, der ikke har ført til endelig afgørelse inden forordningens ikrafttrædelse, 30. december 2022. Bestemmelsen skal sættes i kraft i Danmark.

Artikel 3a, stk. 1 og 2, lempes på den vurdering, der skal foretages i forbindelse med anvendelse af naturbeskyttelses- og vandrammedirektivernes fravigelsesbestemmelser. Efter bestemmelserne kan det vurderes, at betingelsen om at der ikke findes tilfredsstillende alternativer, er opfyldt, hvis der ikke er en løsning, der kan opfylde samme formål (eks. samme kapacitet), inden for samme eller en lignende tidshorisont og uden væsentligt højere omkostninger. Artikel 3a, stk. 1, angår anlæg eller installationer til produktion af vedvarende energi og projektets tilslutning til nettet, mens stk. 2 angår netinfrastrukturprojekter.

Efter forordningens artikel 3a, stk. 3, kan kompensationsforanstaltninger for et VE-projekt, herunder nødvendig netinfrastruktur, gennemføres sideløbende med gennemførelse af projektet, medmindre der er klare beviser for uoprettelig påvirkning af økologiske processer. [Det er vurderet, at artikel 3a skal sættes i kraft i Danmark.]

Efter forordningens artikel 6 kan medlemsstaterne beslutte, at projekter om vedvarende energi og nødvendige net- og lagringsprojekter, placeret i særlige områder, skal undtages VVM- og artsbeskyttelsesvurderingerne efter henholdsvis VVM- og habitatdirektiverne. Bestemmelsen skal sættes i kraft i Danmark, og der skal fastsættes supplerende bestemmelser om dens anvendelse i praksis.

Klima-, energi- og forsyningsministerens fastsættelse af sådanne regler efter § 3, stk. 3 og 4, ændrer ikke på ressortfordelingen mellem hhv. klima-, energi- og forsyningsministeren, miljøministeren og ministeren for by- og landdistrikter. Miljøministeren vil således forsat være ressortansvarlig for regler om miljø- og naturbeskyttelse og ministeren for by- og landdistrikter vil forsat være ansvarlig for regler om fysisk planlægning på land.

Vedr. den foreslåede § 3, stk. 5

Det følger af elforsyningslovens § 11 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med relevante ministre fastsætte nærmere regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser herfra. Denne bestemmelse blev indført i elforsyningsloven som en del af implementeringen af VEII-direktivets artikel 16.

UDKAST

Disse tidsfrister er fastsat i kontaktpunkt bekendtgørelsen og der er indsat henvisning til bekendtgørelsen i de kompetente myndigheders relevante bekendtgørelser.

I udvælgelsen af relevante tilladelser i forbindelse med implementeringen af VE II-direktivet tolkes ”relevante administrative tilladelser” omfattet af tilladelsesprocessen som projektrettede tilladelser, der udstedes af en offentlig myndighed, og som et projekt vil skulle have, uanset projektets type, beliggenhed eller omgivelser, jf. lovbemærkninger til § 11 a side 121-123.

Konkrete projekter kan derudover have behov for supplerende, specifikke tilladelser eller dispensationer på baggrund af projektets beliggenhed eller kontekst. Der kan eksempelvis være tale om en dispensation i medfør af museumsloven eller naturbeskyttelsesloven. Disse specifikke tilladelser og dispensationer vurderes at falde uden for tilladelsesprocessen og tidsfristen i VE II-direktivets artikel 16. Det blev med implementeringen af VEII-direktivets artikel 16 vurderet, at det ikke er muligt at lave en udtømmende liste over eventuelle dispensationer eller særlige tilladelser for specifikke projekter.

Med ændring af VE-direktivets tilladelsesbestemmelser, herunder en udvidelse af hvilke typer VE-anlæg, der omfattes af direktivet, samt indførelse af yderligere sagsbehandlingsregler, herunder regler om tidsfrister, offentliggørelse stiltiende godkendelse og tilladelser efter miljøvurderingsreglerne, der omfattes af bestemmelserne om frister m.v. er der behov for, at andre relevante ministre, herunder miljøministeren, får bemyndigelse til at fastsætte regler om tilladelsesproceduren for vedvarende energi anlæg.

Det følger af den foreslåede § 3, stk. 5, at vedkommende minister efter forhandling med klima- energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilladelsesproceduren til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi, herunder regler om tilladelsesprocedurens startdato, tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt.

Miljøministeriet har allerede to bekendtgørelser, der henviser til kontaktpunkt bekendtgørelsen med bestemmelser om, at tilladelser er underlagt reglerne i kapitel 3 i bekendtgørelse om tidsfrister og kontaktpunkt for VE-tilladelser. Det drejer sig om § 12 i godkendelses bekendtgørelsen og § 68 i

UDKAST

spildevandsbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 89 b. Der er behov for at fastsætte en lignende regel i miljøvurderingsbekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af miljøvurderingsloven, der indeholder en lignende hjemmel i § 44, stk. 3.

Med udvidelsen af indholdet i de bestemmelser, som der forventes fastsat i kontaktpunktbekendtgørelsen som følge af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser, er det usikkert, om de eksisterende hjemmelsbestemmelser er tilstrækkelige til at indsætte en sådan henvisning. Det indsættes derfor en eksplicit hjemmel til at fastsætter regler bl.a. på Miljøministeriets område, der kan henvise til kontaktpunktbekendtgørelsen. En sådan hjemmel kan både anvendes til at ændre i eksisterende bestemmelser og indsætte nye bestemmelser bl.a. på Miljøministeriets område, herunder ved at samle disse regler i en bekendtgørelse, der kun gælder for VE-anlæg og net- og lagringsinfrastruktur i forhold til Miljøministeriets regler.

Henvisningen i den foreslåede § 3, stk. 5, 2. pkt., til bestemmelsens 1. pkt., er indsat for at sikre, at der også er tilstrækkelig hjemmel til at fastsætte regler om tilladelsesproceduren som måtte indebære en fravigelse af bestemmelser, der implementerer direktiver på miljø- og naturområdet, i national ret.

Bestemmelsen er formuleret bredt, således at den også kan anvendes af andre ministre, såfremt det er nødvendigt for at gennemføre de pågældende EU-retsakter.

Miljøministeriet forventes at fastsætte regler om, at tilladelse efter miljøvurderingsloven til opførelse, repowering og drift af anlæg til produktion af vedvarende energi er omfattet af sagsbehandlingsreglerne og tidsfristerne m.v. i Energistyrelsens kontaktpunktbekendtgørelse.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse generelt giver de relevante ministre mulighed at gennemføre EU-retsakter om tilrettelæggelse af VE-tilladelsesprocessen til fremme af vedvarende energi og bemyndigelsen er derfor ikke begrænset til allerede vedtagne EU-retsakter.

Vedr. den foreslåede bemyndigelse til vedkommende minister i § 3, stk. 6

VE-loven indeholder i dag ikke hjemmel til at udpege områder til vedvarende energi eller net- og lagringsprojekter på land.

Det fremgår af den foreslåede § 3, stk. 6, at vedkommende minister kan fastsætte regler om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende

UDKAST

energi og om udpegning af særlige infrastrukturområder til net- og lagringsprojekter på land.

Den foreslåede bemyndigelse forventes anvendt i forbindelse med udpegningsområder til fremskyndelse af vedvarende energi og særlige infrastrukturområder til net- og lagringsprojekter på land med henblik på gennemførelse af VEIII-direktivets artikel 15c og 15e.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af den foreslåede § 5, *stk. 1*, at der indsættes et nyt nr. 9, hvorefter der ved områder til fremskyndelse af vedvarende energi forstås en bestemt lokalitet eller et bestemt område, enten land-, hav- eller indlandsvandområde, som en medlemsstat har udpeget som særlig egnet til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.

Det følger af den foreslåede af § 5, *stk. 1, nr. 10*, at der med osmotisk energi forstås energi produceret ved forskellen i saltkoncentration mellem to væsker, såsom fersk- og saltvand.

Formålet med ændringen er at implementere VEIII-direktivets definition af henholdsvis områder til fremskyndelse af vedvarende energi og osmotisk energi.

Til nr. 5

Det følger af den foreslåede § 5, *stk. 1, nr. 13*, at der med solenergiudstyr forstås udstyr, der omdanner energi fra solen til termisk eller elektrisk energi, navnlig solvarme- og solcelleudstyr.

Formålet med ændringen er at implementere VEIII-direktivets definition af solenergiudstyr.

Til § 2

Til nr. 1

I § 2, nr. 16, i lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af biobrændstoffer er ”vedvarende energikilder” defineret som vedvarende ikke-fossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelssesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

UDKAST

Det foreslås, at § 2, *nr. 16*, ophæves og at der i stedet indsættes en henvisning til VE-lovens definition af vedvarende energi.

Ændringen har til formål at sikre, at fremtidige ændringer af begrebet i VE-loven vil være umiddelbart gældende i biobrændstofloven. Dette vil sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Bestemmelsen har sammenhæng med lovens formål som fastsætter, at loven har til formål at fremme anvendelsen af bæredygtige biobrændstoffer og biomassebrændsler til transport, VE-brændstoffer og brændstoffer med et lavt drivhusgasaftryk med henblik på at integrere vedvarende energi og reducere vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra transport og bidrage til opfyldelsen af Danmarks internationale klimaforpligtelser.

Bestemmelsen er en delvis gennemførelse af VE II-direktivets art. 2, nr. 1, og vil ikke bevirke materielle ændringer i loven, men vil blot sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Til § 3

Til nr. 1

I § 2, stk. 3, i lov om energibesparelser i bygninger forstås ”energi fra vedvarende energikilder” som energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Det foreslås, at § 2, stk. 3, ophæves og at der i stedet indsættes en henvisning til VE-lovens definition af vedvarende energi.

Ændringen har til formål at sikre, at fremtidige ændringer af begrebet i VE-loven vil være umiddelbart gældende i energibesparelsesloven. Dette vil sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Bestemmelsen har sammenhæng med lovens formål som fastsætter, at loven har til formål at fremme energibesparelser, øge effektiviteten inden for al anvendelse af energi i bygninger og øge andelen af energi fra vedvarende energikilder, jf. lovens § 1.

Bestemmelsen er en delvis gennemførelse af VE II-direktivets art. 2, nr. 1, og vil sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

UDKAST

Til § 4

Til nr. 1

I § 1 a, nr. 3, i lov om varmforsyning er energi fra vedvarende energikilder eller vedvarende energi defineret som energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Det foreslås, at § 1 a, *nr. 3*, ophæves og at der i stedet indsættes en henvisning til VE-lovens definition af vedvarende energi.

Ændringen har til formål at sikre, at fremtidige ændringer af begrebet i VE-loven vil være umiddelbart gældende i varmforsyningsloven. Dette vil sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Bestemmelsen har sammenhæng med lovens formål som fastsætter, at loven har til formål at fremme anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ved varmeproduktion til brug for virksomheders produktion og tjenesteydelser.

Bestemmelsen er en delvis gennemførelse af VE II-direktivet art. 2, nr. 1 og vil ikke bevirke materielle ændringer i loven, men vil blot sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Opremsningen af energikilder i VE-lovens definition er udtømmende. Andre energikilder kan ikke betragtes som vedvarende. Varmepumper er efter definitionen vedvarende energianlæg, hvis de direkte drives som vedvarende energikilder som eksempelvis vindkraft eller biogas. Al biomasse kan efter den gældende definition anses som vedvarende, uanset om biomassen er produceret i overensstemmelse med bæredygtighedskravene.

Til § 5

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2024.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. -- stk. 2. Ved vedvarende energikilder forstås vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi, geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.</p>	<p>2. § 2, stk. 2 affattes således:</p> <p>»§ 2, stk. 2. Ved vedvarende energi og vedvarende energikilder forstås vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi, geotermisk energi, osmotisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas «.</p>
<p>§ 3. – Stk. 2. --</p>	<p>3. I § 3 indsættes som stk. 3-6:</p> <p>»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter forhandling med vedkommende ministre regler på deres ressortområder med henblik på at gennemføre, supplere eller anvende EU-regler til fremme af energi fra vedvarende energikilder, herunder regler om tilladelsesprocessen for anlæg til vedvarende energi, udpegning af områder til fremskynelse af vedvarende energi og særlige infrastrukturområder til net- og lagringsprojekter.</p>

UDKAST

	<p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med vedkommende ministre fravige regler på deres ressortområde, der implementerer og supplerer EU-retsakter på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, med henblik på at gennemføre EU-regler til fremme af energi fra vedvarende energikilder.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Vedkommende minister fastsætter efter forhandling med klima- energi- og forsyningsministeren regler om tilladelsesproceduren for alle relevante administrative tilladelser til at opføre, foretage re-powering af og drive anlæg til vedvarende energi herunder regler om tilladelsesprocedurens startdato, tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt. Regler udstedt i medfør af 1. pkt. kan fravige regler på vedkommende ministers område.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Vedkommende minister kan efter forhandling med klimaenergi- og forsyningsministeren fastsætte regler om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og om særlige infrastrukturområder til net- og lagringsprojekter på land.«</p>
<p>§ 5. I denne lov forstås ved følgende:</p> <p>1-8) --</p> <p>9) Produktion i fuldlasttime: Elproduktion svarende til produktionen i en time med vindmøllens installerede effekt.</p>	<p>4. I § 5, <i>stk. 1</i>, indsættes efter nr. 8 som nye numre 9 og 10:</p> <p>»9) Områder til fremskyndelse af vedvarende energi: en bestemt lokalitet eller et bestemt område, en-</p>

UDKAST

<p>10) Projektets påbegyndelse: Enten påbegyndelse af arbejdet på investeringsprojektet eller det første bindende tilsagn om køb af udstyr eller indgåelse af andre forpligtelser, som gør investeringen irreversibel, alt efter hvad der indtræder først. 11-15)</p>	<p>ten land-, hav- eller indlandsvand-område, som en medlemsstat har udpeget som særlig egnet til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder. 10) Osmotisk energi: Energi produceret ved forskellen i saltkoncentration mellem to væsker, såsom fersk- og saltvand.« Nr. 9-10 bliver herefter nr. 11-12.</p>
<p>§ 5. I denne lov forstås ved følgende: 1-12) -- 13) VE-forpligtelse: En støtteordning, der kræver, at en bestemt andel af energiproducenternes produktion stammer fra energi fra vedvarende energikilder, at en bestemt andel af energileverandørernes leverancer stammer fra energi fra vedvarende energikilder, eller at en bestemt andel af energiforbrugernes forbrug stammer fra energi fra vedvarende energikilder, herunder ordninger, under hvilke der kan udstedes grønne certifikater til opfyldelse af sådanne forpligtelser. 14-15) --</p>	<p>5. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 10, der bliver nummer 12, som nyt nummer 13: »13) Solenergiudstyr: Udstyr, der omdanner energi fra solen til termisk eller elektrisk energi, navnlig solvarme- og solcelleudstyr.« Nr. 131-15 bliver herefter nr. 14-18.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 2167 af 29. november 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 881 af 12. maj 2021 og § 2 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 foretages følgende ændringer</p>
<p>§ 2. I denne lov forstås ved følgende:</p>	<p>1. § 2, nr. 16, ophæves, og i stedet indsættes:</p>

UDKAST

<p>1-15) –</p> <p>16) Vedvarende energikilder: Vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.</p> <p>17-18) --</p>	<p>»16) Vedvarende energi og vedvarende energikilder: Vedvarende energi og vedvarende energikilder, som defineret i lov om fremme af vedvarende energi.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1300 af 3. september 2020, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 882 af 12. maj 2021 og § 9 i lov nr. 883 af 12. maj 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. -- ...</p> <p>Stk. 2. --</p> <p>Stk. 3. I denne lov forstås ved energi fra vedvarende energikilder energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.</p> <p>Stk. 4. --</p>	<p>1. § 2, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»I denne lov forstås ved energi fra vedvarende energikilder energi, som defineret i lov om fremme af vedvarende energi.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p>

UDKAST

	<p>I lov om varmforsyning, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 2068 af 16. no- vember, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 og § 3 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, fore- tages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1 a. I denne lov forstås ved: 1-2) 3) Energi fra vedvarende energikil- der eller vedvarende energi: Energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geo- termisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.</p>	<p>1. § 1 a, nr. 3, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»3) Vedvarende energi eller energi fra vedvarende energikilder: Energi, der fremstilles ved anven- delse af vedvarende energikilder som defineret i lov om fremme af vedvarende energi.«</p>